

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Spanien

Den originale sprogudgave af denne side [es](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

INDHOLDSFORTEGNELSE

- [1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?](#)
- [2 Hvilke\(n\) myndighed\(er\) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?](#)
- [3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?](#)
 - [3.1 Proceduren](#)
 - [3.2 De vigtigste betingelser](#)
- [4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt](#)
 - [4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?](#)
 - [4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?](#)
 - [4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?](#)
- [5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?](#)
- [6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?](#)

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Inden for det civil- og handelsretlige område betyder fuldbyrdelse generelt, at når en lovertræder forsætligt undlader at efterkomme en eksigibel afgørelse (f.eks. en retskraftig dom), skal sagsøger anmode om tvangsfuldbyrdelse for at sikre, at afgørelsen bliver efterkommet. For at inddrive en gæld, som sagsøgte er blevet tilpligtet at betale, men ikke betaler, anmoder sagsøger (kreditor) om tvangsfuldbyrdelse, hvorefter beløbet inddrives ved f.eks. udlæg i skyldners løbende konti eller faste ejendom, der bortauktioneres, hvorefter auktionsprovenuet bruges til at betale kreditor det skyldige beløb.

Fuldbyrdelse er en del af det mandat, der i den spanske forfatning fra 1978 tildeles dommere og domstole til både at afsige domme og få dem fuldbyrdet (artikel 117 og 118 i forfatningen). Parterne i en sag har derfor pligt til at efterkomme domme og andre retsafgørelser og til at bidrage til, at de bliver fuldbyrdet. Det er op til dommeren at sørge for, at disse krav bliver opfyldt på en hensigtsmæssig måde.

Fuldbyrdelse af en retsafgørelse betyder, at den part, der har vundet en sag, sikres, at retsafgørelsen efterkommes, og at den rettighed, der følger af afgørelsen, opfyldes fuldt ud. Dette kan indebære, at sagsøger (i det følgende benævnt "rekvirenten") kan kræve at få godtgjort et pengebeløb, at sagsøgte foretager eller undlader at foretage en bestemt handling, eller at en anerkendt rettighed opfyldes ved indførelse i det relevante offentlige register, alt afhængig af afgørelsen.

Fuldbyrdelsen kan være endelig eller foreløbig. I sidstnævnte tilfælde fuldbyrdes en dom, som endnu ikke har retskraft, under visse omstændigheder for at undgå en situation, hvor kreditor lider skade i den mellemliggende periode (dvs. mens de processuelle skridt i en sag mod en sådan afgørelse pågår, og indtil den endelige dom foreligger) som følge af langvarig sagsbehandling (artikel 524-537 i den spanske civile retsplejelov – *Ley de Enjuiciamiento Civil*).

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Efter spansk lovgivning kan dommere og domstole fuldbyrde domme, jf. love og bestemmelser om kompetence (artikel 117, stk. 3, i den spanske forfatning).

Ifølge forfatningen og den civile retsplejelov (lov 1/2000 af 7. januar 2000, BOE nr. 7 af 8. januar 2000, med ændringer), som regulerer fuldbyrdelsesproceduren i civilretlige sager, er det dommerens ansvar at føre tilsyn med, at fuldbyrdelsesproceduren forløber korrekt (artikel 545, 551 og 552 og de tilsvarende bestemmelser). Det er dommeren, der på rekvirentens begæring indleder proceduren med en generel fuldbyrdelsesafgørelse, som afsiges, når fuldbyrdelsesdokumentet er blevet gennemgået. Det er også dommeren, der træffer afgørelse, såfremt sagsøgte (i det følgende benævnt "domsskyldner") gør indsigelse mod fuldbyrdelsen og iværksætter den specifikke indsigelsesprocedure mod fuldbyrdelsen, der er beskrevet nedenfor.

Justitssekretærene (*Letrados de la Administración de Justicia*, der tidligere gik under betegnelsen *Secretarios judiciales*) har ansvaret for at fastlægge og iværksætte de konkrete fuldbyrdelsesforanstaltninger (betalingspåbud, udlæg i domsskyldners aktiver, fradrag på løbende conti, lønfradrag osv.). Når dommeren har afsagt en generel fuldbyrdelsesafgørelse, er det justitssekretæren, der fører tilsyn med fuldbyrdelsesproceduren og træffer de dermed forbundne afgørelser, og der kan i nogle tilfælde indgives appel mod disse afgørelser over for dommeren.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

Generelt skal der foreligge en retskraftig dom eller retsafgørelse eller et andet eksigibelt dokument (der er visse undtagelser, hvor en afgørelse endnu ikke har retskraft, men er eksigibel, f.eks. i forbindelse med foreløbig fuldbyrdelse af appellerede domme, som er tilladt i bestemte tilfælde).

I henhold til bestemmelserne i artikel 517 i den civile retsplejelov vedrørende fuldbyrdelsesproceduren og de eksigible dokumenter skal fuldbyrdelsesbegæringen tage udgangspunkt i et eksigibelt dokument. Kun nedenstående dokumenter er eksigible:

1. Retskræftige domme. Voldgiftskendelser og mæglingssaftaler. Mæglingssaftaler skal være notarbekræftet i henhold til lov om mægling i civil- og handelsretlige sager (*Ley de mediación en asuntos civiles y mercantiles*).
2. Retsafgørelser, som godkender eller stadfæster retsforlig og aftaler indgået i løbet af sagen, eventuelt ledsaget af udskrifter af retsforhandlingerne, hvis sådanne er nødvendige til bekræftelse af det konkrete indhold.
3. Bekræftede offentlige dokumenter i originaludgave. Hvis der er tale om kopier, skal de være udstedt ved en kendelse med angivelse af den person, som dokumentet har retsvirkning for, eller den person, der har taget skridt til dokumentets oprettelse, eller de skal være udstedt med alle parter samtykke.
4. Handelskontrakter underskrevet af parterne og en handelsmægler, som er medlem af en brancheorganisation, og som har gennemgået dem, forudsat at der foreligger en erklæring, hvori mægleren bekræfter kontraktens overensstemmelse med det, han har registreret i sin protokol og datoen for disse registreringer.
5. Ihændeleverpapirer eller værdipapirer lydende på navn, som er retmæssigt udstedt, og som repræsenterer forfaldne gældsforpligtelser, og dertil hørende, ligeledes forfaldne kuponer, forudsat at kuponerne passer til værdipapirerne, og at værdipapirerne under alle omstændigheder svarer til det registrerede.

En påstand om, at et værdipapir er uægte, som nedlægges på tidspunktet for denne sammenligning, er ikke til hinder for, at der foretages fuldbyrdelse, for så vidt som resultatet af sammenligningen tillader det. Skyldner har dog fortsat mulighed for efterfølgende at anfægte fuldbyrdelsen med påstand om dokumentets manglende ægthed.

6. Ikkeforældede attester – udstedt af myndigheder med ansvar for regnskabsregistre – vedrørende dematerialiserede værdipapirer som omhandlet i loven om værdipapirmarkedet (*Ley del Mercado de Valores*), forudsat at der medfølger et notarialdokument, som bekræfter værdipapirernes ægthed eller eventuelt deres udstedelse, når et sådant notarialdokument er nødvendigt i henhold til gældende lov.

Ovennævnte attester kan ikke længere forældes, når fuldbyrdelsen er begæret, og der er truffet afgørelse herom.

7. Kendelser, som fastsætter det maksimale erstatningskrav, der kan gøres gældende, afsagt under de ved lov fastsatte omstændigheder i straffesager, der er blevet indledt som følge af begivenheder omfattet af den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer.
8. Andre formelle afgørelser og dokumenter, som med hjemmel i denne eller en anden lov er eksigible.

3.1 Proceduren

Fuldbyrdelsesbegæringen skal indgives til dommeren ved den domstol i første instans (*Tribunal de Primera Instancia*), som afsagde den dom eller afgørelse, der skal fuldbyrdes. Hvis ikke fuldbyrdelsesgrundlaget er en dom, dvs. hvis ikke det bygger på en retsafgørelse eller en afgørelse truffet af justitssekretæren ved den pågældende domstol (f.eks. i forbindelse med notarbekræftede offentlige dokumenter, som er eksigible), gælder der særlige regler for tildeling af retlig kompetence, alt afhængig af de forskellige tilknytningsforhold i sagen. Kompetencen tilfalder almindeligvis sagsøgtens hjemting. Rekvirenten og domsskyldner skal rådgives af en advokat og repræsenteres af en procesfuldmægtig, dog ikke i forbindelse med fuldbyrdelse af afgørelser, som er afsagt i sager, hvor disse juridiske sagkyndiges mellemkomst ikke er obligatorisk.

Ellers skal proceduren i artikel 548 ff. i den civile retsplejelov følges. Det skal bemærkes, at fuldbyrdelsesdokumentet kun udstedes på begæring af en af parterne, som nævnt nedenfor. Når fuldbyrdelsesbegæringen er blevet indgivet til retten, og de formelle regler og krav er opfyldt, udarbejder retten den generelle fuldbyrdelsesafgørelse. Når dommeren har afsagt sin kendelse, udsteder justitssekretæren et dekret, som indeholder de relevante specifikke fuldbyrdelsesforanstaltninger samt de foranstaltninger, der er nødvendige for at lokalisere og skabe overblik over domsskyldners aktiver, der kan søges fuldbyrdelse i.

Ovennævnte kendelse og dekret forkyndes sammen med en kopi af fuldbyrdelsesbegæringen for domsskyldner, og der kan iværksættes visse foranstaltninger for at forhindre, at kreditor lider skade.

Domsskyldner kan gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen begrundet i særlige materielle (f.eks. betaling af gælden) eller formelle (f.eks. hvis der sker fejl under fuldbyrdelsen) forhold, jf. artikel 556 ff. i den civile retsplejelov. I dette tilfælde indledes der en kontradiktorisk procedure med forelæggelse af bevismateriale, som afsluttes med en afgørelse, der enten stadfæster fuldbyrdelsesafgørelsen eller gør den helt eller delvis ugyldig. Denne afgørelse kan appelleres.

3.2 De vigtigste betingelser

Som nævnt tidligere skal en begæring om fuldbyrdelse indgives af en af parterne, som fremsætter et krav, der indeholder fuldbyrdelsesbegæringen. Fuldbyrdelsesbegæringen skal indeholde fuldbyrdelsesgrundlaget, oplysninger om den rettighed, der begæres fuldbyrdet over for retten, en liste over domsskyldners aktiver, hvori der kan gøres udlæg, oplysning om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes for at lokalisere og skabe overblik over skyldners aktiver, oplysning om den eller de personer, mod hvem der begæres fuldbyrdelse (rekvisitus), med angivelse af de nærmere omstændigheder. Hvis fuldbyrdelsesgrundlaget er en afgørelse fra justitssekretæren eller en dom eller retsafgørelse afsagt af den domstol, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen, kan fuldbyrdelsesbegæringen begrænses til en begæring om, at der udstedes et fuldbyrdelsesdokument, med angivelse af den dom eller afgørelse, der søges fuldbyrdet (artikel 549 i den civile retsplejelov). I andre tilfælde skal fuldbyrdelsesbegæringen vedlægges de dokumenter, fuldbyrdelsen er baseret på (jf. artikel 550 i den civile retsplejelov). Hvis fuldbyrdelsesbegæringen opfylder ovenstående krav, og fuldbyrdelsesdokumentet er eksigibelt, imødekommer dommeren eller justitssekretæren, når der søges fuldbyrdelse i et pengebeløb, begæringen med angivelse af det beløb, som udgør det primære beløb, der søges fuldbyrdet, og det foreløbige beløb for renter og omkostninger, som efterfølgende kan justeres og fastsættes endeligt, samt de berørte personer og de fuldbyrdelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Uden at dette berører nedenstående aktiver, der ikke kan gøres til genstand for udlæg, skal det under alle omstændigheder understreges, at fuldbyrdelsesforanstaltningerne skal stå i et rimeligt forhold til det beløb, fuldbyrdelsen angår, således at retten kan reducere dem, hvis de er for omfattende. Derudover kan rekvirenten anmode om at få dem udvidet eller skærpet, hvis de er utilstrækkelige. Såfremt rekvirenten ikke er bekendt med, hvilke aktiver domsskyldner råder over, kan han eller hun anmode retten om at indhente de fornødne oplysninger. Det er justitssekretæren, der indhenter oplysningerne, enten direkte fra retten eller ved at fremsende forespørgsler til de kompetente myndigheder. Der findes dog en række skalaer og begrænsninger for udlæg og arrest i løn og vederlag, som nævnt nedenfor. Disse regler finder imidlertid ikke anvendelse ved fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag (enten i forbindelse med en sag om underholdsbidrag mellem familiemedlemmer eller i en familiesag vedrørende underholdsbidrag til børn). I sådanne sager finder de lovbestemte skalaer ikke anvendelse. I stedet fastslår retten det beløb, der kan gøres udlæg i.

Med hensyn til de aktiver, der ikke kan gøres til genstand for udlæg, fastsættes følgende i artikel 604 ff. i den civile retsplejelov (henvisninger til *Secretarios judiciales* skal opfattes som henvisninger til *Letrados de la Administración de Justicia*):

Aktiver, der under ingen omstændigheder kan gøres til genstand for udlæg. Følgende aktiver kan under ingen omstændigheder gøres til genstand for udlæg:

Nr. 1 Aktiver, som ikke kan afhændes.

Nr. 2 Rettigheder, som ikke kan gøres til genstand for fuldbyrdelse uafhængigt af en anden overordnet rettighed.

Nr. 3 Aktiver, som ikke har nogen værdi i sig selv.

Nr. 4 Aktiver, som ifølge en retsforord ikke kan gøres til genstand for udlæg.

Domsskyldners aktiver, der ikke kan gøres til genstand for udlæg. Der kan endvidere ikke gøres udlæg i følgende goder:

Nr. 1 Rekvisitus' og dennes families indbo og tøj, i det omfang dette ikke kan anses for at være overflødig. Generelt alle goder såsom fødevarer, brændsel og andet, som efter rettens skøn er uundværlige for, at domsskyldner og de personer, som domsskyldner har forsørgerpligt over for, kan leve et rimeligt værdigt liv.

Nr. 2 Bøger og redskaber, som domsskyldner har brug for i udøvelsen af sit erhverv, håndværk eller fag, når værdien heraf ikke står i et rimeligt forhold til det beløb, sagen angår.

Nr. 3 Religiøse genstande og andre objekter, der anvendes i religiøse handlinger, når der er tale om lovligt anerkendte religioner.

Nr. 4 Pengebeløb, der i loven udtrykkeligt er fritaget for udlæg.

Nr. 5 Aktiver og pengebeløb, der i henhold til traktater, som Spanien har ratificeret, ikke kan gøres til genstand for udlæg.

For så vidt angår udlæg i løn, vederlag og pension, fastsættes følgende i den civile retsplejelov:

1) Løn, vederlag, pension, godtgørelser o.l., der ikke overstiger den garanterede mindsteløn (fastsættes af staten en gang om året), er fritaget for udlæg.

2) Løn, vederlag, pension eller godtgørelser, der overstiger den garanterede mindsteløn, kan gøres til genstand for udlæg efter følgende skala:

Nr. 1 For et overstigende beløb på op til det dobbelte af den garanterede mindsteløn: 30 %.

Nr. 2 For et overstigende beløb på op til tre gange den garanterede mindsteløn: 50 %.

Nr. 3 For et overstigende beløb på op til fire gange den garanterede mindsteløn: 60 %.

Nr. 4 For et overstigende beløb på op til fem gange den garanterede mindsteløn: 75 %.

Nr. 5 For et hvilket som helst beløb, der overstiger det foregående beløb: 90 %.

3) Såfremt rekvisitus har flere indtægter, lægges alle beløbene sammen, hvorefter det beløb, der ikke kan gøres til genstand for udlæg, fratrækkes på én gang. På samme måde lægges ægtefællernes løn, vederlag, pension, godtgørelser o.l. sammen, medmindre ægtefællerne godtgør over for justitssekretæren, at de har særeje.

4) Såfremt rekvisitus har forsørgerpligt over for andre, kan justitssekretæren nedsætte procentsatserne i nr. 1, 2, 3 og 4 i artikel 607, stk. 2, i den civile retsplejelov med mellem 10 og 15 %.

5) Såfremt det offentlige som en permanent eller midlertidig foranstaltning i henhold til loven om skatter og afgifter eller loven om social sikring fratrækker beløb i lønnen, vederlagene, pensionen eller godtgørelserne, er det det faktiske beløb, som domsskyldner modtager efter fradrag af ovenstående, der lægges til grund for beregningen af det beløb, der kan gøres til genstand for udlæg.

6) Ovenstående stykker i nærværende artikel finder ligeledes anvendelse på indtægter fra selvstændig erhvervsvirksomhed.

7) De beløb, der gøres til genstand for udlæg i henhold til denne bestemmelse, kan overføres direkte til rekvirenten, på en konto, som denne på forhånd har oplyst, hvis den ansvarlige justitssekretær tillader dette.

I så fald skal både den person eller instans, der forestår udlægsforretningen og den efterfølgende overførsel, og rekvirenten hver tredje måned underrette justitssekretæren om henholdsvis de overførte og de modtagne beløb, med undtagelse af krav fremsat af rekvisitus, enten fordi han eller hun mener, at gælden er tilbagebetalt i sin helhed, og udlægsforretningen derfor er afsluttet, eller fordi udlæggene og overførslerne ikke er blevet udført i henhold til justitssekretærens anvisninger.

Justitssekretærens afgørelse om, at der kan finde direkte overførsler sted, kan anfægtes ved en direkte anmodning om at få afgørelsen prøvet i retten.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Hvor der er tale om fast ejendom eller andre formuegoder, der kan optages i et register, kan retten på rekvirentens begæring foranledige en registrering af arrest i det relevante offentlige register (typisk i ejendomsregistret, når der er tale om fast ejendom) for at sikre, at fuldbyrdelse efterfølgende finder sted.

I andre tilfælde kan der træffes følgende former for foranstaltninger:

- Kontanter: konfiskation.
- Løbende konti: kontosikringskendelse rettet til banken.
- Løn: kendelse om lønindeholdelse rettet til udbetaleren.
- Renter, udbytte og ydelser: indeholdelse hos udbetaleren, administration overvåget af retten eller betaling til retten.
- Værdipapirer og finansielle instrumenter: indeholdelse af renter ved kilden, meddelelse til fondsbørsens styrende organ eller det sekundære marked (hvis der er tale om værdipapirer, som er noteret på et offentligt marked) og meddelelse til den udstedende virksomhed.

Andre løsørengsstande: konfiskation.

Desuden består der for at sikre, at fuldbyrdelsen finder sted, en forpligtelse for alle privatpersoner samt offentligretlige og privatretlige organer til at bidrage til fuldbyrdelsesforanstaltningerne (en person, der ikke efterkommer pålægget, kan ifalde bødestraf eller dømmes for foragt for retten). Det betyder, at de har pligt til at udlevere de oplysninger, de anmodes om, eller træffe de sikkerhedsforanstaltninger, de bliver bedt om, og de skal udlevere alle de dokumenter og data, de råder over, til retten uden andre begrænsninger end dem, der følger af hensynet til de grundlæggende rettigheder, og dem, som loven udstikker i bestemte tilfælde.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Der er ingen tidsbegrænsning for fuldbyrdelsesforanstaltningerne. De gælder, indtil fuldbyrdelsen har fundet sted. Rekvirenten skal begære fuldbyrdelse i forbindelse med hver enkelt foranstaltning. Der vil f.eks. blive begæret en auktion i forbindelse med beslaglæggelse af løsøre eller fast ejendom. Rekvirenten vil blive betalt med pengene fra auktionen. I andre tilfælde, f.eks. når afgørelsen vedrører aflevering af ejendom til rekvirenten (bl.a. udsættelse som følge af manglende betaling af husleje), består fuldbyrdelsesforanstaltningerne i rekvirentens genovertagelse af ejendommen, når den lejer, der har misligholdt aftalen, er blevet sat ud af ejendommen.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Det er ikke muligt at appellere en retsafgørelse om fuldbyrdelse, men domsskyldner kan gøre indsigelse, når fuldbyrdelsen er blevet forkyndt. I så fald indledes ovennævnte indsigelsessag. Indsigelsen kan være begrundet i materielle forhold eller formelle fejl. Indsigelsesgrundene varierer alt efter, hvilket fuldbyrdelsesgrundlag der er tale om (jf. artikel 556 ff. i den civile retsplejelov, alt efter om det er en formel afgørelse fra dommeren eller justitssekretæren, en voldgiftskendelse eller en mæglingsaftale, en afgørelse om maksimumsstraf i straffesager vedrørende trafikulykker, dokumenter, som fremgår af nr. 4, 5, 6 og 7 i artikel 517 i den civile retsplejelov, og andre eksigible dokumenter, der er nævnt i nr. 9 i artikel 517, stk. 2. En indsigelse, som er baseret på et overdrevet krav, og en indsigelse, som tager udgangspunkt i formelle fejl, reguleres i henholdsvis artikel 558 og 559 i den civile retsplejelov). Det skal bemærkes, at retten tidligere selv kan have påpeget nogle af disse grunde (hvis retten finder, at en af bestemmelserne i et fuldbyrdelsesdokument, som kan bestå af bekræftede offentlige dokumenter, kontrakter eller attester, er uretfærdig, skal den på egen foranledning høre parterne derom og afsige en afgørelse derefter). Parterne kan appellere afgørelsen afsagt af retten i første instans vedrørende indsigelsesgrundene. Denne appel vil blive behandlet af den relevante regionalret (*Audiencia provincial*).

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Det er muligt, at fuldbyrdelsesforanstaltningerne bliver ugyldige. En fuldbyrdelsesforanstaltning baseret på en dom eller retsafgørelse, en afgørelse truffet af justitssekretæren, som godkender et retsforlig eller en aftale indgået i løbet af sagen, eller en voldgiftskendelse eller mæglingsaftale bliver således ugyldig, hvis ikke den tilhørende fuldbyrdelsesbegæring bliver indgivet inden for fem år efter, at dommen eller afgørelsen har fået retskraft (artikel 518 i den civile retsplejelov).

Der skal endvidere gå et vist stykke tid, før fuldbyrdelsen af formelle afgørelser (truffet af dommeren eller justitssekretæren), voldgiftskendelser eller mæglingsaftaler kan iværksættes. Dette skal give sagsøgte tid til frivilligt at efterkomme afgørelsen, så den, der vinder sagen, ikke behøver at begære fuldbyrdelse. Det betyder, at fuldbyrdelse af formelle afgørelser, voldgiftskendelser eller mæglingsaftaler først kan iværksættes 20 dage efter, at afgørelsen får retskraft, eller efter, at afgørelsen om at godkende eller underskrive aftalen er blevet meddelt domsskyldner (artikel 548 i den civile retsplejelov). I sidste ende har dette tidsrum til formål at opmuntre sagsøgte til frivilligt at efterkomme afgørelsen.

Til beskyttelse af domsskyldner fastsættes det i den civile retsplejelov, som nævnt i punkt 4.1 ovenfor, at visse aktiver er fritaget for udlæg, og der opstilles kvantitative begrænsninger for udlæg i løn, vederlag, godtgørelser og pensioner.

I forbindelse med tvangsauktioner skal salget til højstbydende ske til et minimumsbeløb, der står i et rimeligt forhold til aktivets vurderede værdi eller gældens størrelse. Denne beskyttelse af domsskyldner er højere, hvis det er domsskyldners faste bopæl, der bortauktioneres (artikel 670 og 671 i den civile retsplejelov).

I den civile retsplejelov hedder det endvidere, at der generelt ikke kan iværksættes fuldbyrdelse for renter, der er påløbet det skyldige beløb, og sagsomkostninger, der overstiger 30 % af hovedstolen (artikel 575 i den civile retsplejelov).

Når fuldbyrdelsen sker i domsskyldners faste bopæl, må de omkostninger, der kan afkræves domsskyldner, ikke overstige 5 % af det beløb, der stilles krav om i fuldbyrdelsesbegæringen (artikel 575 i den civile retsplejelov).

Ved fyldestgørelse i fast ejendom, og når skyldner befinder sig i en særdeles sårbar social og økonomisk situation, udskydes udsættelsen fra den faste bopæl.

I henhold til artikel 55-57 i konkursloven (*Ley Concursal*) kan individuelle fuldbyrdelsesafgørelser ikke gøres gældende over for erhvervsvirksomheder, der er erklæret konkurs, da den dommer, der behandler konkurssagen, har enekompetence i forbindelse med fuldbyrdelse mod den insolvente part. Dette skal forhindre, at nogle kreditorer behandles mere gunstigt end andre.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 27/07/2017